

Hunden Thor, kaldet Thorsen, er også ganske bekendt med Banestien, for her har den gået en del ture i sit liv.

Jens Eriks banespor

MINDER: Banestiens historie fortælles i 21. udgave af "Barn af Vendsyssel"

Af Anne Helene Kahr Thomsen
og Lars Pauli (foto)
at15@nordjyske.dk

AABYBRO: "Turen ad banesporet er på mange måder et godt billede på mine erindringer fra min opvækst, uddannelse og arbejdsliv. Akkurat som livet, så snor banelinjen, og man ved ikke helt, hvad der venter om det næste sving..."

Banestien er kendt af hvert barn og voksen i Aabybro som den bugter sig gennem byen og forbinder Aabybro med Birkelse henover den gamle jernbanebro over Ryå og fra Aabybro mod Biersted og videre mod Vadum og Aalborg.

55-årige Jens Erik Grøn fra Aabybro var da heller ikke i tvivl om, at banestien var et godt spor at følge, da han fik en henvendelse fra Lions Hvetbo, der nu på 21. år har udgivet "Barn af Vendsyssel," hvor lokale borgere, der er født i Vendsyssel bidrager.

- I starten sagde jeg, at jeg er da ikke død endnu, fordi jeg synes, det der med at fortælle om sin opvækst hører alderdommen til, siger han med et skævt smil.

- Men jeg kunne hurtigt mærke, at jeg havde lyst til at fortælle historien om "mit banespor."

Barndomshjemmet, en gård på Aaby Sdr. Gade 35,

Stien løber lige udenfor Jens Erik Grøns hus, og han skal bare gennem et hul i hækken, så står han på stien.

lå lige op af banestien, så selvom barneskoene er skiftet ud med løbeskoene, så har banestien stadig en central placering i hans hverdag.

Klarer tankeme

Fra haven ved hjemmet på Toftvej i Aabybro, er en lille udgang, der fører direkte ud på stien, hvor han ofte løber en tur.

- Aldrig med musik i ørerne, for jeg vil kunne høre lydene, siger han.

Han nyder den velkendte tur, der også bruges til at klare hjernen og bare glædes over turen.

- Banestien ligger fint i terrænet, så de gamle banefolk må have lavet et stort forarbejde, inden linjen blev lagt, mener han.

- Og så kan jeg ikke lade være med at tænke på, om de vilde æbletræer, der vokser langs banestien er blevet til på grund af de æbleskrog, jeg kastede ud af togvinduet. Fra sin arbejdsplads i

Sundby-Hvorup Boligselskab, hvor han er direktør, kan han også glæde sig over, at banen skærer gennem selskabets bebyggelser i Lindholm.

- Jeg er glad for, at jeg har fået skrevet historien ned, men den, jeg glæder mig aller mest til læser mit bidrag, er min mor på 86 år.

- Jeg har jo også rodet lidt i hendes gemmer, og hun var nemlig helt sikker på, om der nu egentlig var nogen historie at fortælle.